

Jóel könyve és a laodiceai Hetednapi Adventista Egyház – Huszadik szám

Jeff Pippenger

2025-12-26

Húszadik szám

Jóel könyve rámutat arra, hogy Isten szőlőskertjének pusztulása a negyedik nemzedékben következik be.

Az Úr igéje, amely Jóelhez, Petúél fiához szólt.

Halljátok meg ezt, ti vének, és figyeljete, e föld minden lakói! Történt-e ilyen a ti napjaitokban, vagy atyáitok napjaiban is? Beszéljétek el ezt fiaitoknak, és fiaitok beszéljék el az ő fiaiknak, az ő fiaik pedig a másik nemzedéknek.

Amit a sáska meghagyott, megette a szöcske; és amit a szöcske meghagyott, megette a cserebogár; és amit a cserebogár meghagyott, megette a hernyó.

Serkenjete föl, ti részegek, és sírjatok; és jajgassatok, mindnyájan, ti borivók, az újbort miatt; mert elvételtek a ti szátoktól. Jóel 1:1–5.

A tíz szűzről szóló példázat az adventizmus példázata, és a példázatban bekövetkező ébredés akkor történik, amikor a búza és a konkoly elválasztatik; ekkor a konkoly rádöbben arra, hogy „elváगतott” az „új bortól”. Az „elváगतott” szó Ábrám szövetségkötésének első lépését jelképezi, amikor egy üszőt, egy nőtény kecskét és egy kost a szertartásban két részre vágta, hogy vérrel megerősítsék a szövetséget. Ugyanebben a szövetségi szakaszban Isten kijelenti, hogy a negyedik nemzedék idején ítéletben meglátogatja az Ő népét.

És monda Ábrámnak: Bizonyosan tud meg, hogy a te magod jövevény lesz olyan földön, amely nem az övé; és szolgálnak majd nekik, és nyomorgatják őket négyszáz esztendeig. De azt a nemzetet is, amelynek szolgálnak, megítélem; és azután nagy vagyonnal jönnek ki. Te pedig békességgel térsz atyáidhoz; jó vénségben temettet el. A negyedik nemzedékben pedig visszatérnek ide, mert az emoreusok gonoszsága még nem telt be. 1Mózes 15:13–16.

Amikor a prófécia a negyedik nemzedékben, Mózes nemzedékében beteljesedett, az Úr előadta a Tízparancsolatot mint az Istennel és az Ő választott népével kötött szövetség jelét. Ama tíz törvény közül a másodikban Ábrám négy nemzedékének világossága felmagasztaltatott.

Ne készíts magadnak faragott képet, sem semmi hasonmását annak, ami fenn az égben, vagy ami alatt a földön, vagy ami a vizekben a föld alatt van: ne borulj le előttük, és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban harmad- és negyedigiglen azokon, akik engem gyűlölnék; de irgalmasságot cselekszem ezerigiglen azokkal, akik engem szeretnek, és megtartják az én parancsolataimat. 2Mózes 20:4–6.

Ábrám szövetségének négy nemzedéke beépült Isten jellemének mint féltőn szerető Istennek a felnagyításába. E féltő szeretet a faragott képekkel áll szembe. Ábrám negyedik nemzedékével egyúttal fokozatos ítéletet is találunk. Az ítélet arra a nemzetre nehezedett, amelyben Isten népe szolgaságban volt, valamint Isten népére is, és ezt követően az emoreusok is ítélet alá kerültek. Ábrám egy fokozatos ítéleti folyamatot azonosít, amely Isten házán kezdődik, és onnan fokozatosan halad végig a világon; a második parancsolat pedig azonosítja, hogy az ítéleti folyamat az emberiséget két osztályra osztja: azokéra, akik gyűlölik Istent, és azokéra, akik szeretik Istent, így módon előképezve a vasárnaptörvényt, amely ezt kiáltja: „Ha szerettek engem, tartsátok meg az én parancsolataimat.”

Abban az időszakban, amikor a törvény átadatik a Sínain, Mózesnek megmutattatik Isten jelleme.

És monda az ÚR Mózesnek: Faragj magadnak két kőtáblát, olyanokat, mint az első; és felírom e táblákra azokat az igéket, amelyek az első táblákban voltak, amelyeket összetörtél. És légy készen reggelre, és jöjj fel reggel a Sínai-hegyre, és állj ott elém a hegy tetején. És senki se jöjjön fel veled, és senki se mutakozzék az egész hegyen; a nyájak és a csordák se legeljenek a hegy előtt.

És két kőtáblát faragott az elsőkhöz hasonlóan; Mózes pedig korán reggel fölkelt, és fölment a Sínai-hegyre, amint az Úr megparancsolta neki, és kezébe vette a két kőtáblát. Az Úr pedig leszállt a felhőben, ott állt vele, és kihirdette az Úr nevét. És elvonult előtte az Úr, és ezt hirdette:

Az Úr, az Úr Isten, irgalmas és kegyelmes, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú, irgalmasságát fenntartja ezrek számára, megbocsátja a hamisságot, a vétket és a bűnt, de a bűnöst semmiképpen sem hagyja büntetlenül; az atyák hamisságát meglátogatja a fiakon és a fiak fiain, harmad- és negyedíziglen.

Mózes pedig sietve a földre hajtotta fejét, és imádta Istent. És ezt mondta: Ha most kegyelmet találtam a te színed előtt, ó Uram, kérlek, járjon az én Uram miközöttünk; mert keménynyakú nép ez; és bocsásd meg vétkünket és bűnünket, és fogadj minket örökségeddé. 2Mózes 34:1–9.

A törvény második átadása összhangban áll az 1850-es úttörői táblázattal. Az első kőtáblák összetörtettek, és az első táblázaton hiba volt a számadatokban. Azután az ősi Izráel lett a törvény letéteményese, és a modern Izráel lett Isten törvényének és Isten prófétai Igéje törvényeinek letéteményese. Amikor a két kőtáblát először bevezették, szó szerinti lázadás volt a táborban, és amikor az 1850-es táblázatot bevezették, lelki lázadás forrongott a táborban. Ábrámnak a negyedik nemzedékről szóló próféciaja Mózes által teljesedett be a negyedik nemzedékben, ahol Isten a negyedik nemzedékben a második parancsolatban kiszélesítette az ítéletről adott kinyilatkoztatást. A faragott képek Isten igaz imádatának hamisítványává lettek, és Isten jellemének féltő szeretete az ítélethez kapcsolódott. Ekkor Mózes szemlélte Isten dicsőségét. Láttá Isten féltő szeretetét mint Isten jellemének egyik elemét, amint azt az Ő „neve” jelképezi, és feltárul az imádó és atyáinak bűnei közötti kapcsolat.

Amikor Krisztus először megtisztította a templomot, akkor a tanítványok visszaemlékeztek arra, hogy házában buzgalma megemészti Őt. A „buzgalom” szó jelentése „féltékenység”. Isten

jellemének az a vonása, amely az Ő féltékenységét fejezi ki, volt az indíték, amely Krisztust templomának megtisztítására vezette; és annak prófétai sajátossága, hogy meg kell vallani atyáitok ama bűneit, később a megtérésre szólító felhívás lényeges elemévé lett a Leviticus huszonhat „hétszeres” ítéletében. Ábrám „negyedik nemzedéke” egyre nagyobb és nagyobb súlyt nyer, amint végighalad a szövetségtörténelmen. Jóel könyve a késői eső idejét ábrázolja, amely az utolsó napokban következik be. Jóel könyve üzenetét a négy nemzedék üzenetének bemutatására építi, mint arra a témára, amely Ábrám Istennel kötött háromrészes szövetségének legelső lépésében került feljegyzésre. Ez a téma Jóel könyvében jut el beteljesedéséhez.

Miután Izráel belépett az Ígéret Földjére, a szövetség ládája Silóban volt elhelyezve, ahol a gonosz és esztelen Éli főpapot és két romlott fiát Sámuel elhívásával állítja szembe az Írás. Siló a láda útjának egyik állomásává lett, annak a ládának, amely a szövetség jelképe volt. Miután a ládát Jerikó falainak ledöntése jelképeként használták, mintegy négyszáz éven át Silóban volt, egészen Éli és gonosz fiainak haláláig. Ezt követően a filiszteusok elfoglalták, majd később, amikor Dávid a ládát Jeruzsálembe vitette, megvalósult a jeruzsálemi diadalmas bevonulás első előképe. A szövetség jelképeként Jeruzsálembe vitele kinyilvánított célja az volt, hogy Isten Jeruzsálemben választotta lakóhelyéül az Ő nevét, és az Ő neve az Ő féltő szeretetével kapcsolódik össze, amely az Ő féltő ítéletével áll kapcsolatban a negyedik nemzedékig.

A vasárnaptörvény idején az Úr a győzedelmes egyházat minden halom és hegy fölé emeli, és a pogányok ezt mondják majd: „Jöjjetek, menjünk fel az Úr házához.”

És leszen az utolsó napokban, hogy az Úr házának hegye erősen fog állani a hegyek tetején, és felmagasztaltatik a halmok fölé; és özönleni fog hozzá minden nemzet. És sok nép megy és ezt mondja: Jertek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házához, hogy megtanítson minket az ő útaira, és mi az ő ösvényein járjunk; mert a Sionból jő ki a törvény, és az Úrnak beszéde Jeruzsálemből. Ézsaiás 2:2, 3.

Az Úr igéje Jeruzsálemből megy ki, mert Ő azt választotta arra, hogy oda helyezze az Ő „nevét”. Mózesrel „az Úr leszállt felhőben, és ott állt övele, és kihirdette az Úr nevét. És elvonult az Úr öelőtte, és kiáltotta:”

Az Úr, az Úr Isten, irgalmas és kegyelmes, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú; irgalmasságot tart meg ezerízíglén, megbocsát hamisságot, vétket és bűnt, de a bűnöst semmiképpen sem hagyja büntetlenül; megbünteti az atyák hamisságát a fiakban és a fiak fiaiban harmad- és negyedíglén. 2Mózes 34:6, 7.

Az Ő „neve” az Ő jelleme, és Isten jelleme mélységesen összetett és mélységesen egyszerű. Isten szeretet; ez az Ő jellemének tökéletes, mégis egyszerű kifejezése. Ábrám szövetségi igazsága, „az ítélet negyedik nemzedéke”, „szabályra szabály” módján tovább bővült a második parancsoltnak a negyedik nemzedékre vonatkozó kiegészítő világosságával. Ezután Mózes tapasztalata tovább bővíti a negyedik nemzedék Isten jellemével való kapcsolatára vetett világosságot azzal, hogy hozzáadja az Ő féltő szeretetének világosságát. Az ihlet a jellemet úgy határozta meg, mint „a gondolatok és érzések összességét”, de az ihlet arról is tájékoztatott bennünket, hogy a mi gondolataink nem olyanok, mint Isten gondolatai. Az Ő jelleme az Ő gondolatainak és érzéseinek

összessége, és az Ő jellemének oly sok arculata van egyszerű emberi gondolatainkon és érzéseinken túl, hogy a különbség abban áll, hogy az Ő gondolatai annyival magasabbak a mieinknél, mint amennyivel az ég magasabb a földnél.

Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és a ti utaitok nem az én utaim — így szól az Úr. Mert amint magasabbak az egek a földnél, úgy magasabbak az én utaim a ti utaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál. Ézsaiás 55:8, 9.

Íme tehát egy emberi gondolat, amelyen el lehet elmélkedni: ha Isten jellemét az Ő neve képviseli, akkor Isten nevének minden megnyilvánulása az Ő jellemének megnyilvánulása. Júda törzsének Oroszlánja lepecsételi és felnyitja prófétai Igéjét, Palmoni a Titkok Csodálatos Számlálója, aki egyúttal a száraz földből sarjadó Gyökér is, továbbá az égő csipkebokor, a tűzoszlop, Mihály arkangyal, és így tovább, és így tovább. Isten jellemének azon tulajdonságai, amelyeket különféle nevei képviselnek, végtelenek. Az „emberi gondolat, amelyen el lehet elmélkedni” ez. Isten jellemének mindazon különféle kifejeződései mellett, amelyekről tudjuk, hogy léteznek, mi a jelentősége annak, hogy az Ábrámmal kötött, hármas szövetségi folyamat legelső szövetségi lépésében a „negyedik nemzedék ítélete” a szövetség alapvető kijelentése — amely az Ő nevét tükrözi?

És monda Ábrámnak: Bizonyosan tudd meg, hogy a te magod jövevény lesz idegen földön, mely nem az övék, és szolgálni fognak azoknak; és nyomorgatják őket négyszáz esztendeig. De azt a nemzetet is, amelynek szolgálni fognak, megítélem én; és azután kijönnek nagy vagyonnal. Te pedig békességgel térsz meg atyáidhoz; jó vénségben temettetel el. A negyedik nemzedékben pedig visszatérnek ide, mert az emoreusok gonoszsága még nem telt be. 1 Mózés 15:13–16.

Istennek mint az emberek és a nemzetek bírójának jelleme próbaidőt enged az embereknek, amelyet négy nemzedék jelképez. Isten a bíró, irgalmas, türelmes, és az emberekre valamint a nemzetekre vonatkozó ítéletét a negyedik nemzedékben viszi végső lezárásra. Istennek egy választott néppel kötött szövetségében tett alapvető kijelentése magában foglalja a negyedik nemzedékre vonatkozó ítéletet. Miként az első angyal üzenete magában hordozza a három egyedi angyali üzenet mindegyikének minden jellemzőjét, úgy Ábrám szövetségének első lépése is magában hordozza a teljes, hármas szövetség jellemzőit. Isten neve az, hogy Ő az irgalmas bíró, aki a negyedik nemzedékben ítél. Egy választott nép szövetségtörténetének minden további lépése erre az alapra épül.

Amikor Jóel könyvét az ötödik versben az Éjféli Kiáltás ébredéséhez helyezzük, és az „újbor” „elvétetik” szájuktól, akkor annak a kiválasztott szövetséges nép végső szövetségi elkülönítésének bevezetése a szövetségnek az az alapvető üzenete, amely feltárja a szövetséges nép lázadását, akik aztán mint a negyedik nemzedékben végbemenően „kivágnak”. Azért „vágatnak ki”, mert nem értették meg a szövetség alapvető üzenetét.

A szövetségnek az a megalapozó üzenete, amely a Teremtés könyve tizenötödik fejezetének négy versében található, a mérővessző — az ítélet zsinórmértéke, amelyet akkor alkalmaznak, amikor a szövetség záróköüzenete „új bor”-ként kerül bemutatásra az utolsó napokban. Az a súlyosság,

amely Efraim részegeinek felébresztéséhez kapcsolódik, amikor az „új bor” „elvétetik”, csak akkor érthető meg igazán — amikor ez egy ítélethirdetés összefüggésébe kerül a lázadó választott nép végső, negyedik nemzedéke ellen, a késői eső próbaideje alatt.

A Genézis tizenhetedik fejezetében találjuk az Ábrahámval kötött háromszoros szövetség második lépését:

És monda Isten Ábrahámnak: Tartsd meg azért az én szövetségemet, te és a te magod utánad, nemzedékeik szerint. Ez az én szövetségem, melyet meg kell tartanotok énköztem és tiközöttetek, és a te magod közötted utánad;

Körülmetéljétek magatokat, közületek minden fiúgyermeket. Körül kell metélnetek előbőrötök testét; és ez lesz a szövetség jele köztem és köztetek. Nyolcnapos korában körül kell metélni nálatok minden fiúgyermeket nemzedékeiteken át, akár a házban született, akár pénzen vásárolt idegentől való, aki nem a te magodból való. A házban születettet és a pénzeden vásároltat egyaránt körül kell metélni; és az én szövetségem a ti testeteken lesz örökkévaló szövetségül. A körülmetéletlen fiúgyermek pedig, akinek előbőrének teste nincs körülmetélve, irtassék ki az ő népe közül; megszegté az én szövetségemet. 1Mózes 17:9–14.

A második lépés második tanúbizonyságát adja annak a jelképnek, hogy valaki „kiirtatik”. A „kiirtatik”-ként fordított szó gyökere azokban az állatokban található, amelyeket Ábrám a tizenötödik fejezetben kettévágott; és az igehely szerint bárki, aki nincs körülmetélve, „kiirtatik” a szövetségből. A körülmetélést a keresztség váltotta fel a szövetségtörténetben, ahol Krisztus éppen ezeket az igazságokat erősítette meg; és ezért Ő, mint a mi példánk, a nyolcadik napon támadt fel.

Annak a jelnek a nyolcadik napon kellett beteljesednie, amint azt a bárkában levő nyolc lélek jelképezi. A második lépésben jelenik meg a látható próba, akár Izraelnek Jezábel prófétái és Illés között kellett választania az Illés által végrehajtott ítéletet megelőzően, akár Dániel, Sidrák, Misák és Abednégó arca mutatkozott szebbnek és kövérebbnek azokénál, akik a király ételéből ettek; a második próba vizuális. A körülmetélkedés az élet jele, és a bárkán levő nyolc lélek azokat jelképezi, akik életben maradtak, szemben azokkal, akik meghaltak.

Krisztus történetében, amikor a szövetség jele a keresztségre ment át, Pál apostol éppen e versek szövetségtörténetét használta fel annak bemutatására, hogy milyen jelentős fordulat következett be a szövetség történetében. A körülmetélésben levágott testet az embernek az istenséghez való viszonya jelképeként használta, valamint az ember alacsonyabb természete és magasabb természete közötti viszony jelképéül. Pál Isten prófétai Igéjét felhasználva tanította tanítványait, és célja mint „kiválasztotté” (amint Saul neve jelenti) az volt, hogy azonosítsa a szövetségtörténet nagy fordulatát, amelyet a szó szerinti Izraelről a lelki Izraelre való átmenet képvisel mint Isten szövetséges népe. Kijelölt feladatának végrehajtása során prófétai üzenetét a szövetségtörténet összefüggésében tárta elő.

A Genézis tizenhetedik fejezete a három alapvető szövetségi lépés közül a másodikat jelképezi, amelyek az A jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyalában nyerik el ómega-beteljesedésüket. A második lépést a körülmetélkedés jele képviseli, amely Isten pecsétjét előképezi a száznegyvennégyezerre helyezve, akik a zászló, amely a látható próbát jelképezi. A

három angyal Ábrahám alfa szövetségének ómegája. Ábrahám számára a harmadik lépés a huszonkettedik fejezet volt.

És az Úr angyala másodszor is kiáltott Ábrahámnak az égből, És monda: Én magamra esküdtem, ezt mondja az Úr, mivelhogy ezt cselekedted, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenednek: Hogy megáldván megáldalak téged, és megsokasítván megsokasítom a te magodat, mint az ég csillagait, és mint a fővenyt, mely a tenger partján van; és a te magod örökség szerint bírja az ő ellenségeinek kapuját; És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei, mivelhogy engedté az én szómnak. 1Mózes 22:15–18.

A fejezet első verse így szól: „És lőn e dolgok után, hogy az Isten megkísérté Ábrahámot, és monda néki: Ábrahám! Ő pedig monda: Ímhol vagyok.” Isten megkísértette Ábrahámot, s ezzel egy végső próbatételt jelölt meg a harmadik szövetségi kijelentés előtt. Amikor Ábrahám kiállta a próbát, akkor került előadásra Ábrahám hármass szövetségének végső négy verse. Mivel Ábrahám engedelmeskedett Isten „szavának”, amely ebben a szakaszban az Ő „szövetségi szava”, Ábrahám megáldatott mint nemzetek atyja. A harmadik angyal egy próba, amely Ábrahámmal hasonlóan olyan próba, amely a jellemet teszi nyilvánvalóvá, a jellem pedig azon alapul, hogy hiszel-e Istennek, miként Ábrahám, vagy sem. Akik kiállják a próbát, miként Ábrahám, azokat fogja felhasználni arra, hogy összegyűjtsék a világ minden nemzetét. A három fejezetből való tizenhét vers Isten és a választott nép közötti szövetséget azonosítja; és ekként a választott nép szövetségi történelmének alfáját képviselik, és ily módon ugyanezek a versek a szövetségi történelem ómegáját is képviselik, amint az a száznegyvennégyezer feltámasztásában jelenik meg.

Hányan vennének közülünk otthont vagy járművet anélkül, hogy előbb áttekintenék a szerződés feltételeit? Hány laodíceai hetednapi adventista tudja, hogy Istennel kötött szövetségi szerződésük legelső feltétele abban áll, hogy Isten kijelenti önmagáról: Ő az irgalmas Isten, aki a negyedik nemzedékig ítéletet tart? A tragédia az, hogy nem ismerik a millerita történelem alapvető igazságait, sem pedig vallott szövetségi kapcsolatuk alapvető igazságait; és emiatt ők, miként az ősi Izrael, nem ismerik meglátogatásuk idejét. E látogatás időszakának lezárása, amely 9/11-gyel kezdődött, az, amikor éjfélkor felébrednek, csak hogy ráébredjenek: kivágtattak.

A következő cikkben folytatjuk.

„Április 18-án, két nappal azután, hogy a leomló épületek jelenete elvonult előttem, elmentem, hogy eleget tegyek egy megbízatásnak a Los Angeles-i Carr Street-i gyülekezetben. Amint a gyülekezethez közeledtünk, hallottuk, amint az újságárus fiúk ezt kiáltják: »San Francisco földrengés következtében elpusztult!« Nehéz szívvel olvastam e rettenetes katasztrófa első, sietve kinyomtatott híreit.”

„Két héttel később, hazafelé vezető utunkon, San Franciscón haladtunk át, és kocsit fogadva másfél órát töltöttünk azzal, hogy megtekintsük a pusztítást, amelyet e nagy városban véghezvitt. Azok az épületek, amelyekről azt gondolták, hogy ellenállnak a csapásnak, romokban heverték. Némely esetben az épületek részben megsüllyedtek a földben. A város a legrettenetesebb képét tárta annak, mennyire elégtelen az emberi lelemény tűz- és földrengésálló szerkezetek alkotására.”

„Sofóniás próféta által az Úr pontosan megjelöli az ítéleteket, amelyeket a gonosztevőkre hoz:
»Teljességgel elvesztek mindent a föld színéről — azt mondja az Úr. Elvesztem az embert és a barmot; elvesztem az ég madarait és a tenger halait, a botránkoztató dolgokat a gonoszokkal együtt; és kiirtom az embert a föld színéről — azt mondja az Úr.«”

„És leszen az Úr áldozatának napján, hogy meglátogatom a fejedelmeket, a király fiait és mindazokat, akik idegen öltözetbe vannak öltözve. Ugyanazon a napon meglátogatok mindenkit is, aki átugorja a küszöböt, akik erőszakkal és csalárdsággal töltik meg uraik házat.... ”

„És leszen abban az időben, hogy megvizsgálom Jeruzsálemet szövétnekekkel, és megbüntetem azokat az embereket, akik megüledtek seprőjükön, akik ezt mondják szívükben: Az Úr sem jót nem cselekszik, sem rosszat nem tesz. Ezért vagyonuk prédává lesz, és házaik pusztasággá; házakat is építenek, de nem laknak bennük; szőlőket is ültetnek, de borukat nem isszák meg.

„Közel van az Úr nagy napja, közel van, és igen siet; az Úr napjának szava is: ott keservesen kiált a hős. Haragnak napja az a nap, nyomorúságnak és szorongatásnak napja, pusztulásnak és elhagyatottságnak napja, sötétségnek és homálynak napja, felhőnek és sűrű sötétségnek napja, trombitaszónak és riadónak napja az erősített városok ellen és a magas tornyok ellen. És megszorogatom az embereket, hogy úgy járjanak, mint a vakok, mert vétkeztek az Úr ellen; és vérük kiöntetik, mint a por, és testük, mint a ganéj. Sem ezüstjük, sem aranyuk nem szabadíthatja meg őket az Úr haragjának napján; féltékenységének tüze pedig megemészti az egész földet, mert hirtelen pusztulást hoz a föld minden lakójára.” Sofóniás 1:2, 3, 8–18.

„Isten már nem sokáig tűrhet tovább. Ítéletei máris kezdenek lesújtani némely helyekre, és hamarosan más helyeken is érezhető lesz az Ő nyilvánvaló haragja.”

„Események sorozata fogja kinyilatkoztatni, hogy Isten ura a helyzetnek. Az igazság világos, félreérthetetlen nyelven lesz hirdetve. Mint népnek, a Szentlélek mindent felülbíráló vezetése alatt kell elkészítenünk az Úr útját. Az evangéliumot tisztaságában kell hirdetni. Az élő víz folyamának útja során egyre mélyebbé és szélesebbé kell válnia. Minden területen, közel és távol, emberek fognak elhívatni az ekeszarv mellől és a szokványosabb kereskedelmi foglalkozásokból, amelyek nagyrészt lekötik az elmét, és tapasztalt emberekkel együtt lesznek képezve. Miközben megtanulnak eredményesen munkálkodni, hatalommal fogják hirdetni az igazságot. Az isteni gondviselés legcsodálatosabb munkálkodása által a nehézségek hegyei eltávolíttatnak, és a tengerbe vettetnek. Az üzenet, amely oly sokat jelent a föld lakói számára, hallható lesz és megértetik. Az emberek meg fogják tudni, mi az igazság. Előre, és még mindig előre halad majd a mű, míg az egész föld figyelmeztetve nem lesz, és akkor jön el a vég.”

„Ahogy telnek a napok, egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy Isten ítéletei jelen vannak a világban. Tűz, árvíz és földrengés által figyelmezteti e föld lakóit közeli eljövetelére. Közeledik az idő, amikor a világ történelmének nagy válsága elérkezik, amikor Isten kormányzásának minden megnyilvánulását feszült érdeklődéssel és kimondhatatlan aggodalommal fogják figyelni. Gyors egymásutánban követik majd egymást Isten ítéletei — tűz és árvíz és földrengés, háborúval és vérontással.”

„Ó, bárcsak az emberek felismernék meglátogatásuk idejét! Sokan vannak, akik még nem hallották az e korra szóló próbára tevő igazságot. Sokan vannak, akikkel Isten Lelke küzd. Isten pusztító ítéleteinek ideje az irgalom ideje azok számára, akiknek nem volt alkalmuk megtanulni, mi az igazság. Az Úr gyöngéden tekint majd rájuk. Irgalmas szíve megindul; keze még mindig ki van nyújtva a megmentésre, miközben az ajtó bezárul azok előtt, akik nem akartak bemenni.”

„Isten irgalma az Ő hosszan tartó türelmében mutatkozik meg. Visszatartja ítéleteit, várva arra, hogy a figyelmeztetés üzenete mindenkihez eljusson. Ó, ha népünk úgy érezné, amint kellene, a rajta nyugvó felelősséget, hogy a kegyelem utolsó üzenetét elvigye a világnak, milyen csodálatos munka valósulna meg!” Testimonies, 9. kötet, 94–97.